

[Ole Vig Jensen]

kale venstre, men vi er naturligvis meget interesseret i at se, hvad det er for nogle midler, man vil tage i anvendelse, hvad det er for en politik, man ønsker at føre. Den fortoner sig i nogen grad, når man tænker på de manglende svar på de centrale spørgsmål, som bl. a. vi har ført frem.

Om de to dagsordensforslag vil jeg sige, at det, der er fremsat af fremskridtspartiet, stemmer vi imod, og det netop af hr. Gert Petersen fremsatte kan vi heller ikke stemme for, alene af den grund, at vi er imod kapitalvindingsskatten, den blev jo gennemført af S og V imod det radikale venstres stemmer. Men vi er naturligvis rede til at være med til at overveje, hvordan vi kan sikre, at vi ikke har den voldsomme stigning på jord og fast ejendom.

Nu skal vi se det forslag til en værdistigningsafgift, som det er bebudet vil komme; det kan vi jo ikke tage stilling til, før det er her. Men der skal ingen tvivl være om det radikale venstres ønske om at medvirke til at bremse den voldsomme udvikling. Vi er alermest interesserede i at få fjernet årsagerne i stedet for at reparere på det bagefter, som vi har gjort igennem de senere år.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne først takke statsministeren og venstres ordfører for de venlige ord og for kvitteringen for kristeligt folkepartis udtalte vilje til at gå ind i et samarbejde fremover.

Jeg konstaterede, at visse repræsentanter for venstrefløjen er begyndt at læse Børsen endda meget ivrigt, de kan citere fra forskellige artikler i denne udmærkede avis. Vi må jo håbe, at det efterhånden kan få dem til at få en lidt større forståelse af nationaløkonomien, end de hidtil har udvist.

Derefter nogle ord om de to motiverede dagsordensforslag.

Først er der hr. Gert Petersens. Vi ville mene, at det er temmelig urimeligt på forhånd ved et dagsordensforslag at binde en regerings muligheder for at udforme et forslag, sådan som den synes det er rigtigt. En regering må have lov til at komme med sit forslag, og så kan vi vurdere det bagefter. Det gælder generelt, men specielt i denne situation vil vi heller ikke kunne gå ind for dagsordensforslaget, fordi vi mener, at det ville være helt urimeligt, når nu vi skal af-

skaffe én dårlig ordning, at vi så på forhånd skulle binde os til at gøre den nye ordning lige så dårlig. Vi kan altså ikke medvirke til hr. Gert Petersens dagsordensforslag.

Så er der hr. Erlendssons dagsordensforslag. Vi forstår godt hensigten i dette dagsordensforslag og anerkender den. Vi er sådan set enige i hensigten. Vi er enige med fremskridtspartiet i, at fiskernes situation er uholdbar, og det har den faktisk været længe. Men efter at have hørt fiskeriministerens redegørelse heroppe fra denne talerstol for efterhånden nogen tid siden, så synes vi, der er meget, der tyder på, at dette dagsordensforslag med dets fastlåsning til en ganske bestemt procedure snarere vil skade end gavne fiskernes sag. Jeg skal derfor opfordre hr. Erlendsson til at tage det tilbage. Jeg tror heller ikke, at han ønsker at løbe den risiko.

Hvis ikke hr. Erlendsson tager sit dagsordensforslag tilbage, så må jeg sige, at kristeligt folkeparti ikke kan medvirke til dets vedtagelse. Vi ønsker ikke på nogen måde at spille hasard med dansk fiskeri ved at vedtage noget, der måske kan blive det til skade.

Ib Christensen (DR):

Hr. Kjeld Olesen beskæftigede sig med den såkaldte fælles udtalelse, som de tre marxistiske partier og retsforbundet kom med som en sidste advarsel mod denne regerings dannelse. Jeg synes, at hr. Gert Petersen på udmærket måde har redegjort for det begrænsede omfang, men også for betydningsfuldheden på de områder, den omhandlede, af en samarbejds mulighed, som eksisterede under den tidligere regering, men som denne regerings dannelse altså har sat en stopper for, tilsyneladende i resten af dette folketings valgperiode. Derfor skal jeg ikke beskæftige mig yderligere dermed.

Der var ikke tale om en alternativ regeringsdannelse, der var tale om en flertals mulighed for væsentlige dele af den skatte- og boligpolitik, som den tidligere regering lagde op til, men dette flertal ønskede denne regering altså ikke at tage imod. Det er jo klart, at selvfølgelig indeholder sådanne erklæringer ting og sager, der skal udbygges i helt konkrete ting, hvor der kunne være nuancer, men den udtrykte en forhandlingsvilje, som altså var til stede, men som regeringen end ikke ønskede at undersøge.